

-Saatanan saatana!, ulvoi joku kiilusilmäinen paviaani eteisaulassa mätkien muovikassillaan kaikkea eteen osuvaa. Kaarsin lievästi ohi. Ovesta ulos, portaat alas ja kadulle. -Pitäis lyödä sille piikki perseeseen, kuulin jonkun sanovan selkäni takana. En välittänyt vastata, vaan avasin taksin oven ja tungin takapenkille. Auton kaartaessa hotellin pihasta nielaisin yhden ihmepillereistäni ja kulautin päälle viskiä. Päivä oli alkanut hyvin. Kello ei ollut vielä kymmentäkään ja olin jo hyvässä vireessä; parta ajeltuna, puhtaissa vaatteissa ja lämmin värinä sisuksissa. Kuski selasi TV-kanavia. Katselin tumman lasin ja pillerini värjäämää maisemaa välinpitämättömästi. -Ei voi olla totta!, hämmästeli joku TV:ssä. -Eieieieiiii, myöntelin ja rummutin ikkunaa. Tulin täsmälleen aikataulussa Ludwigin asunnolle. Tai ei se mikään asunto ollut, vaan helvetin iso kartano. Viskasin takkini hallin lattialle ja saapastelin suoraan kirjastoon, niinkuin Ludwig sitä synkkää temppeleään kutsui. Muut olivat jo paikalla; Laura, Bongo ja tietysti Ludwig, tyylikkäänä kuten aina mustassa silkkileningissään. Laura kieritteli lattialla minkkiturkissaan ja hyräili jotain poissaolevan näköisenä. Bongo oli tapansa mukaan pahantuulinen ja huonovointinen. Hän yökkäili takan edessä nojaten kalpeana marmorileijonan jyrkevään päähän. Bongo ja Laura olivat harvinaisen yhteensopimaton pari; Bongo ruma ja yhtä älykäs kuin leijonapatsas johon nojaili, Laura taas veitsenterävä ja kaunis kuin trooppinen kukka. Nyökkäsin kaikille ja istuin lattialle Luran viereen. Ludwig selvitti kurkkuaan. -Bongo ajaa oven eteen kun Leo on kääntänyt sälekaihdinta. Laura ryntää huoneeseen kun Leo on sanonut sanan "loppu". Leo seis... Keskeytin Ludwigin puheen. -Mikä helvetin loppu? Mistä olet tuollaisen sanan keksinyt? Loppu... Ludwig kohautti sieviä olkapäitään. -Se nyt vain tuli jostain mieleen. Koeta keksiä jotakin. Ludwig katsoi minuun vakavana ja sanoi hiljaa: -Tästä ei keskustella enempää. Tuijotin lattiaan. Bongo pärskähti vahingoniloisena. Ludwig jatkoi: - Siis: Leo seisoo oven oikealla puolella käytävästä katsottuna. Laura pitää Goddin aloillaan sillä aikaa kun Leo ottaa rahat. Ja alas mennään portaita, ei hissillä. Laura, mikä sana? Laura ei avannut silmiään. -Loppu. Laitoin käteni Luran nilkalle. Laura värähti ja sanoi jotain mistä en saanut selvää. Siirsin käden reidelle. Bongo rykäisi ja käänsi katseensa takkaan. Ludwig hymyili valtaistuimellaan. Pyörittelin käsissäni mustaa kuutiota. Esine tuntui painavam- malta kuin olin luullut ja se värisi heikosti. Luoja tietää minkä helvetinkoneen Ludwig oli käsiinsä saanut. Aloin hiukan hermostua. Mikrofonin ja lähettimen teippaukset kiristivät ja Bongon yrmeä tuijotus auton taustapeleistä sai ärtymään. Rauhoittuakseni kaivoin uuden kirkkaanvihreän pillerin taskustani ja asetin sen etuhampaatteni väliin. Tönäisin Lauraa kylkeen. Laura naurahti ilveilylleni, tarttui molemmin käsin kasvoihini ja antoi ensin kielensä vaelttaa hampaatteni väleissä ja nappasi sitten näppärästi pillerin omaan suuhunsa. Bongon hermot pettivät. Hän alkoi takoa auton rattia mielipuolisesti ja hänen suustaan kumpusi käsittämätön mölinä. Tartuin takaapäin Bongon hiuksiin, tai niihin mitä oli jäljellä, napsautin veitseni auki ja kuiskasin hänen korvaansa: -Ja nyt sinä saatanan dinosaurus olet aloillasi ja ohjaat tätä paskavaunua. Bongo murisi hiljaa ja yritti nähdä peilin kautta missä pidin veistäni. Sen sijaan hän näki Luran, joka äänistä päätellen yritti pidätellä nauruaan. Bongo luovutti, kohensi asentoaan ja tuijotti sitten ilmeettömänä tietä. Ajan tappamiseksi Laura esitti minulle käsillään, kuinka hämä- hämähäkki kiipesi langalle ja mitä sitten tapahtui. Godd oli määrännyt kaupantekopaikaksi kaupungin uusimman hotellin. Rakennus oli suuri ja ruma, musta inhottava lasipiikki kaupungin lihassa. Talon rakentamiseen oli liittynyt jotain epäselvyyksiä, en muistanut mitä. Joka tapauksessa hotellin ympäristössä oli majaillut jo viikkokausia jotain mielenosoittajia, mitä lie paskaväkeä. En pitänyt lainkaan tilanteesta. Liian moni asia voisi mennä pieleen, kun ympärillä pyörii paljon ihmisiä. Ja aina voi joku olla paikalla kameran kanssa. Ludwig oli kuitenkin pitänyt riskiä pienenä. Periaatteessa kyse oli vain yksinkertaisesta vaihtokaupasta; meiltä tavara, teiltä rahat. Bongo pysäytti auton.

Astuin ulos ja läimäytin oven kiinni. Kävellessäni pääovea kohti sanoin huolettomasti: -Haista sinä Bongo vittu. Vilkaisin olkapääni yli. Auto keinui ja Bongo huutoi jotain. Mikrofonin toimi kuten pitikin. Huoneessa oli epämiellyttävän hämärää. Ainoa valonlähde oli pöytälamppu, joka valaisi pöydän, sillä olevan salkun ja Goddin huolitellut kädet, joiden jokaisessa sormessa välkehti kalliin näköinen sormus. Seisoin keskellä lattiaa ja tunsin oloni tukalaksi. Minua kiusasi kun en nähnyt Goddin kasvoja. Saadakseni käsilleni tekemistä sytytin tupakan. Odotin Goddin sanovan jotain. Hiljaisuus kuitenkin jatkui. Olin ymmälläni epävarmuudestani, en yleensä antanut tilanteen luisua käsistäni. Lopulta Godd heilautti kättään melkein huomaamattomasti. Henkäisin helpottuneena, tumppasin tupakan lattiaan ja puhkesin älyttömään puhetulvaan: -No niin herra Godd! Minulla on sitten taskussani se teidän ihmevempaimenne ja teillä toivottavasti rahat salkussanne. Mieluummin ei shekkiä tai luottokorttia, kiitos. Mikä vekotin se muuten on? Ludwig ei taida tietää sen enempää kuin minäkään, vai kuinka? Puhuessani kävelin ikkunan luo, käänsin sälekaihdinta ja olin katselevinani ulos. Kaivoin kuution taskustani, puhdistin siihen tarttuneet tupakanpurut takinhihaani ja asetin kuution pöydälle Goddin käsien ulottumattomiin. Godd sanoi kaikuvalla äänellä ainoan repliikkinsä: -Loppu. Hengitykseni tasaantui hieman vasta saavuttuamme Ludwigin kartanolle. Ludwig kaatoi Bongolle ja minulle täydet lasit viskiä. Kilistimme Lauran muistolle. Kävin peseytymässä Ludwigin ylellisessä kylpyhuoneessa. Sen jälkeen menin terassille mukani pullo viskiä ja laatikollinen Ludwigin kuubalaisia sikaareita. Bongo ja Ludwig nojasivat terassin kaiteeseen ja katselivat puutarhaan. Sitten tuli pimeää.